

Ja estaves sol abans d'estar sol.
No ho sabies i no volies saber-ho.
Ser-ne conscient tampoc modifica
el paper del teu personatge.
t'espera algú a l'altra banda del mur?
Ja estaves sol abans d'estar sol.
No ho sabies i no volies saber-ho.
Mira, tampoc ho sap aquest arbre
que, com tu, també respira, però tot ell és
una soledat infinita que lluita a mort
sense cap noció de lluita, sense espai ni temps.
Sense la felicitat que tu sempre exigeixes.
No vull demostrar-te cap teorema.
La mar serà la mateixa i també els teus ulls.
Ja estaves sol abans d'estar sol.
Per què dius ara que t'has quedat sol?
Sempre has estat sol. Digues, qui t'acompanya?
Penses que potser són pensaments inútils,
i que, a viure, millor t'ajuden els arguments
que et regales en benefici nomès del teu propi cos.
Pensa, per un moment, que la supervivència
no ha justificat mai la teua existència,
que estàs sol per voluntat dels teus déus.
Pensa que algun acte, ni que siga mínim,
és necessari per a no sentir-te sol.
Els déus ho han deixat tot en les teues mans.